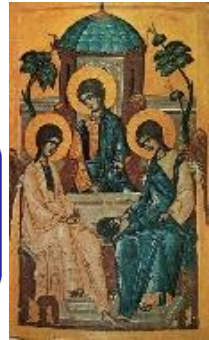

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 15 oktober 2025

Thema: (Van) Gods wege(n)

Voorganger: Jurgen van der Ent

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom

Welkom bij het Oecumenisch Meditatief Avondgebed. Vandaag met de cryptische titel die op twee manieren is uit te spreken: 'Van Gods wege' of 'Gods wegen'.

Het is jou misschien ook wel eens overkomen: opeens valt iets op z'n plek, toeval of niet. Het gebeurt mij regelmatig en ik weet daarbij: toeval bestaat niet, alles heeft een reden. Maar hoe verklaar je dan 'dat op z'n plek vallen'. Kijk de verklaring oorzaak – gevolg kun je op heel veel gebeurtenissen toepassen maar veel dingen zijn onverklaarbaar en hebben geen zichtbare oorzaak.

Komt het dan van Gods wege? Is Hij het die de oorzaak is van het op z'n plaats vallen? Is Hij het die je een boek laat openslaan en deze dan precies valt op de pagina met de tekst die je zoekt of waar je behoefte aanhebt. Is hij het die je leven zo stuurt dat je op het pad komt van iets dat je op dat moment nodig hebt?

Laten we eerst het licht in ons ontsteken, zodat we een licht kunnen laten schijnen over dit vraagstuk.

[Lied nr. 18: C'est toi ma lampe
Seigneur](#)

Inleiding

Drie jaar geleden mocht ik werken in een grote productie met de titel Zutphen 1572 Ramp & Veerkracht in de Walburgiskerk. In dit muziektheater kwamen verschillende lagen tot leven: een doorlopende processie door de kerk, duivelsverhalen over de pootafdruk in de naastgelegen Librije, hoorspel over Willem van Oranje en Alva, video met Harm Edens in gesprek met historici naast een volledig harmonieorkest, een projectkoor, een wereldkoor en dansers.

En ik mocht dat allemaal in goede banen leiden als voorstellingsleider en technische producent. Een enorme klus waarvoor zelfs drie foormanagers nodig waren. En druk met de voorbereidingen bedacht ik mij opeens dat ik dus straks mensen op het juiste pad moeten zetten, ze laten schitteren in spel of zang en ze weer begeleid van het voetlicht af. Ze begeleiden op hun weg. Ik dacht opeens: "hoe zou God dat nu allemaal doen? Ons allemaal individueel op de juiste weg houden, ons begeleiden op ons levenspad?" Dat lijkt me pas een grote klus. Valt de mijne weer in het niet.

Laten we ons dus wijzen op de weg die we moeten gaan.

[Lied nr. 145: Herre visa mig vägen](#)

Lezingen uit Jeremia 55 vers 8 - 9 en Romeinen 11 vers 33

Mijn plannen zijn niet jullie plannen, en jullie wegen zijn niet mijn wegen – spreekt de HEER. Want zo hoog als de hemel is boven de aarde, zo ver gaan mijn wegen jullie wegen te boven, en mijn plannen jullie plannen.

Hoe onuitputtelijk zijn Gods rijkdom, wijsheid en kennis, hoe ondoorgrondelijk zijn oordelen en hoe onbegrijpelijk zijn wegen.

[Lied nr. 81: Christe, lux mundi](#)

Gods wegen zijn onbegrijpelijk

Het leven hangt niet van toevalligheden aan elkaar is de les die ik inmiddels heb geleerd. Alles heeft een oorzaak of is het gevolg van acties uit het verleden. Dat is tot zover de wetenschap. Maar hoe zit het dan met de onverklaarbare zaken? Is dat het gevolg van Gods wege of de weg die God voor ons voorheeft?

Ik heb vaak het idee dat wij mensen verblind raken en daardoor niet meer de weg zien die voor ons is uitgestippeld. En als je blind bent is het moeilijk om naar de instructies van je TomTom te luisteren zeker als je oren ook alle geluiden van onze wereld moeten verwerken. Die oorverdovende herrie van harde muziek, gepraat, geschreeuw, onnodige discussie, verkeersdruk, getoeter, oorlogslawaai en retoriek. Probeer je dan maar eens te concentreren op dat ene stemmetje, waarvan je nooit de knop weet om deze harder te zetten. De stem van Gods wege kun je dan ook maar beter in de stilte opzoeken. En dan als je alle lasten van het dagelijkse leven even hebt geparkeerd, lukt het soms om die leidende stem te horen. Soms begrijp je het niet meteen, dan lijkt het wel Chinees, wat verkeerd afgestelde TomTom's ook wel eens kan uitkramen, maar als je het vaak genoeg aanhoort, dan begrijp je het wel. Dat is ook de reden dat ik, zo vaak ik kan, elke woensdag naar het middaggebed ga in klooster nieuw Sion, om daar de rust te vinden die ik hier vaak niet kan vinden, bijvoorbeeld omdat ik nu voorga of luister naar de geluiden vanuit de bidkapel of buiten.

Nou heeft niet iedereen de behoefte, de gelegenheid of de tijd en de rust om stil te worden. En toch worden we vaak op het juiste pad geduwd. Helaas niet zoals in een moderne auto, met Pilot Assist die je op het rechte spoor houdt en je laat weten als je de baan dreigt te verlaten. En voor je remt om botsingen tegen te gaan. Dat zou wel heel gemakkelijk zijn. Nee, maar je krijgt af en toe wel een schouderduwtje om te voorkomen dat je de weg, Zijn weg verlaat.

Moeilijk als je Gods wegen niet kunt zien. Hoe weet je dan nog of je op het juiste spoor bent? En niet stiekem een makkelijker weg bent gaan bewandelen? Ben ik juist bezig? Doe ik er goed aan wat ik nu doe?

Maak je niet druk: Gods wegen zijn onbegrijpelijk.

Zoals Job, die alles kwijtraakte, heeft ervaren. Zoals het Judas heeft doen teleurstellen in die andere weg die Jezus nam, door Gods wege geleid, die niet zijn beoogde weg was.

En wij soms ervaren, als we geconfronteerd worden met ziekte en verlies van dierbaren. Dan wordt die onbegrijpelijkheid van Gods weg voor ons soms onverdraaglijk. En dan wil en kun je niet verder en wordt je gedragen, al merk je dat dan niet. Onbegrijpelijk hoe je wordt gedragen in die onverdraaglijke pijn en verdriet. Onvoorwaardelijke liefde van Gods wege...

Naar de stilte

Laten we in het volgende lied op adem komen, rustig worden, ons bevrijden van onze dagelijkse lasten, onze tranen drogen en ons overgeven aan de stilte.

En laten we dan openstaan voor dat stemmetje die ons de weg wijst, al begrijpen we het eerst niet. Gods wegen zijn eenmaal onbegrijpelijk.

[Lied nr. 143: Mijn ziel, kom op adem](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 138: Gospodi pomilui](#)

- Almachtige God, wijs ons de weg en maak ons gereed om die te volgen. Geef vrede in ons hart zodat we Uw aanwijzingen kunnen horen en begrijpen.

Laat ons zingend bidden...

- Liefdevolle God, draag ons als we door onverdraaglijke pijnen en verdriet worden overmant. Geef ons inzicht in uw onbegrijpelijke wegen.

Laat ons zingend bidden...

- (ruimte voor eigen gebed)

Laat ons zingend bidden...

- Luisterende God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Laten voor al deze stille wensen nog één keer zingen...

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven

Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu,
Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
de alwerkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait,
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Lied nr. 7: In manus tuas, Pater

Slotgedachte

*Als jij je als een blinde gaan moet,
wandelen op Gods onbegrijpelijke wegen,
voel je dan geleidt door Zijn woord en zegen,
zoals een trouwe blinde geleidehond dat doet.*

*Je voelt zijn rukjes aan het handvat geheid,
en vertrouwt op zijn inzicht en zicht,
zodat hij jouw duistere weg verlicht,
en je veilig om stenen en afgronden heen leidt.*

Slotlied nr. 80: Behüte mich Gott

*Ik wens jullie deze week een goede weg toe!
Ga van Gods wege op Gods wegen!*

Jurgen van der Ent